

Frisse wind

Voordat we beginnen met de dag van vandaag (of de dag van gisteren, afhankelijk van de tijd waarop u dit ontvangt of leest) even een kleine huishoudelijke mededeling. Dit jaar worden deze mailtjes verstuurd door twee nieuwe auteurs. We voelen de lat die onze voorgangers hebben gelegd dan ook hoog boven ons bungelen. Dat frustrerende gevoel wanneer u net niet bij het bord op de bovenste plank van het keukenkastje kan? Dat. Continu. Desondanks moeten wij u bekennen dat wij vinden dat we wel aardig zijn begonnen. Een hoge eigendunk? Misschien. Latente talenten ontdekt? Absoluut! Toch kan het voorkomen dat de mail qua lay-out de komende dagen enigszins veranderd (hopelijk in positieve zin) of dat we iets vergeten. Zoals de groetjes of ons mooie logo. Vergeef ons.

Goed, over tot de orde van de dag. Alsof de kinderen niet beter weten werd vandaag de dag gestart met ochtendgym. Niet geliefd, maar o zo belangrijk om er voor te zorgen dat ze tijdens het ontbijt niet in slaap vallen. Na het corvee was het tijd voor de klassieker 'levend stratego', dit maal in een dinojasje. Uiteraard werd er door de leiding weer eens vals gespeeld. Al werd er beweerd dat dit voornamelijk te wijten was aan de soms nog wel eens wat rommelige groepsindeling...

Vandaag heeft onze keukenstagiair ontdekt dat het leven boven het fornuis hard werken is. Zo gaat het maken van andijviestamppot blijkbaar niet vanzelf en moet er eerst 35 kilo aardappelen worden geschild. Ook bestaat het doen van boodschappen toch voornamelijk uit supermarkten af rijden en is er maar weinig ruimte om te loungen op een (dak)terras. Hij is de teleurstelling nog niet te boven, maar is vastberaden om hier het een en ander aan te veranderen. Hij mag nog even werken aan zijn inzet, maar zoals wij hier zeggen: daar zit potentie in. Daarnaast gebiedt de eerlijkheid te zeggen dat deze stagiaire zo nu dan ook de taak van A hoofdleiding probeert uit te voeren. Daarmee is met 'voeren' het cirkeltje nu weer rond.

Toch wordt het leven hem wel wat makkelijker gemaakt. Drie Tims, twee Finns, twee Livs, vijftien miljoen Luuks is gewoon niet handig, maar maakt het wel lekker makkelijk om alle namen van de kinderen uit ons hoofd te leren.

Na de lunch heeft kamp A 'Ubongo' gespeeld, waarvan de spelregels ons en de kinderen na al die jaren nog steeds totaal ontgaan. Toch is het elk jaar weer fantastisch. Kamp B heeft een poging gedaan hun speurtocht af te ronden voordat het avondeten geserveerd werd en dat is op één groepje na nog gelukt ook. Nadat ook het laatste groepje binnen viel (niet eens het groepje van Daan dit jaar) stond dus de stamppot te wachten met spekjes, geraspte kaas en (vraag me niet waarom) appelmoes. Dit laatste was een ingeving van de frisse wind in de keuken. Of het voor herhaling vatbaar is? We nemen het mee in de evaluatie.

Na dit culinaire hoogstandje hebben de oudere kinderen van kamp A hun dag afgerond met een avondspel met een grotendeels geblinddoekte glow-in-the-dark spelletjestocht. Kamp B speelde Levend Catan (of, zoals Simon het noemt, 'levend in de rij staan'), waarna ook zij lekker richting bed zijn gegaan. ... Korte pauze, kabbanossiewossie komt langs... Of de slaapzaal hen bevalt is te bezien, want er lopen er weer een aantal buiten. Ondertussen worden ze op de huid gezeten door fanatieke leiding met zaklampen. De rest van de leiding zit onder een fleecedekentje op de bank in onze leidinghoek. Dit is volgens onze keukenstagiaire toch echt de beste plek. Hij blijkt toch vaak gelijk te hebben.

Dit mailtje is redelijk aan de lange kant, voornamelijk omdat een van de auteurs hiermee de beruchte laatste sessie 'pleecorvee' voor vandaag met geruime tijd heeft uit kunnen stellen.

Tot morgen!

Liefs,

Jeffrey, Simon, Sarah, Sonja, Daan, Daniëlle, Lonneke, Tomasz, Koen, Nynke, Annick, Ruben en @ (a.k.a. keukenstagiaire).

PS: Met dank aan Jurgen en Henk voor het jarenlang produceren van de befaamde Kampmails, waarvan wij nu weten dat ze maar moeilijk te evenaren zijn en dat het rete veel werk is.

